

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1977 Nr. 169

A. TITEL

*Verdrag van Wenen inzake het verdragenrecht, met bijlage;
Wenen, 23 mei 1969*

B. TEKST

De Engelse en de Franse tekst van het Verdrag, met bijlage, zijn geplaatst in *Trb.* 1972, 51.

C. VERTALING

Verdrag van Wenen inzake verdragenrecht

De Staten die Partij zijn bij dit Verdrag,

In overweging nemend de fundamentele rol van verdragen in de geschiedenis van de internationale betrekkingen,

Zich bewust van het steeds toenemend belang van verdragen als bron van volkenrecht en als middel ter ontwikkeling van de vreedzame samenwerking tussen de naties, ongeacht hun constitutionele en sociale stelsels,

Vaststellend dat de beginselen van vrijwillige instemming en van goede trouw en de regel *pacta sunt servanda* algemeen erkend worden,

Bevestigend dat geschillen betreffende verdragen, evenals andere internationale geschillen, dienen te worden geregeld langs vreedzame weg en overeenkomstig de beginselen van gerechtigheid en het volkenrecht,

Herinnerend aan de vastbeslotenheid van de volken van de Verenigde Naties tot het scheppen van de voorwaarden die noodzakelijk

zijn voor het handhaven van de gerechtigheid en de eerbiediging van de uit verdragen voortvloeiende verplichtingen,

Indachtig de beginselen van het volkenrecht, neergelegd in het Handvest van de Verenigde Naties, als daar zijn de beginselen van de gelijkgerechtigdheid der volken en hun recht op zelfbeschikking, de soevereine gelijkheid en de onafhankelijkheid van alle Staten, het zich niet mengen in binnenlandse aangelegenheden van Staten, het verbod van het dreigen met of het gebruikmaken van geweld en de universele en daadwerkelijke eerbied voor de rechten van de mens en fundamentele vrijheden voor allen,

Van oordeel zijnde dat de codificatie en de geleidelijke ontwikkeling van het in dit Verdrag neergelegde verdragenrecht de in het Handvest omschreven doelstellingen van de Verenigde Naties zullen bevorderen, te weten: het handhaven van de internationale vrede en veiligheid, het ontwikkelen van vriendschappelijke betrekkingen tussen de naties en de verwezenlijking van de internationale samenwerking,

Bevestigend dat de vraagstukken die niet door de bepalingen van dit Verdrag worden geregeld, zullen worden beheerst door de regels van het internationale gewoonterecht,

Zijn overeengekomen als volgt:

DEEL I

Inleiding

Artikel 1

Draagwijdte van dit Verdrag

Dit Verdrag is van toepassing op verdragen tussen Staten.

Artikel 2

Gebezigde uitdrukkingen

1. Voor de toepassing van dit Verdrag betekent

a) „verdrag”: een internationale overeenkomst in geschrifte tussen Staten gesloten en beheerst door het volkenrecht, hetzij nedergelegd in een enkele akte, hetzij in twee of meer samenhangende akten, en ongeacht haar bijzondere benaming;

b) „bekrachtiging”, „aanvaarding”, „goedkeuring” en „toetreding”: al naar gelang het geval, de internationale handeling van die naam, waarmee een Staat op internationaal niveau zijn instemming door een verdrag gebonden te zijn vastlegt;

c) „volmacht”: een van de bevoegde autoriteit van een Staat uitgaand document waarbij een of meer personen worden aangewezen om de Staat te vertegenwoordigen bij de onderhandelingen over, de aanneming of de authenticatie van een verdragstekst, om de instemming van de Staat door een verdrag gebonden te zijn tot uitdrukking te brengen, of om elke andere handeling te verrichten met betrekking tot een verdrag;

d) „voorbehoud”: een eenzijdige verklaring, ongeacht haar wording of haar benaming, afgelegd door een Staat wanneer hij een verdrag ondertekent, bekrachtigt, aanvaardt of goedkeurt of daartoe toetreedt, waarbij hij te kennen geeft het rechtsgevolg van zekere bepalingen van het verdrag in hun toepassing met betrekking tot deze Staat uit te sluiten of te wijzigen;

e) „Staat die heeft deelgenomen aan de onderhandeling”: een Staat die heeft deelgenomen aan de voorbereiding en de aanneming van de verdragstekst;

f) „de verdragsluitende Staat”: een Staat die heeft ingestemd door het verdrag gebonden te zijn, of het verdrag in werking is getreden of niet;

g) „partij”: een Staat die ermee heeft ingestemd door het verdrag gebonden te zijn en voor welke het Verdrag in werking is getreden;

h) „derde Staat”: een Staat die geen partij is bij het verdrag;

i) „internationale organisatie”: een intergouvernementele organisatie.

2. De bepalingen van het eerste lid aangaande de in dit Verdrag gebezigde uitdrukkingen laten onverlet het gebruik van deze termen of de betekenis die er in het nationale recht van een Staat aan kan worden gehecht.

Artikel 3

Internationale overeenkomsten die niet vallen binnen het kader van dit Verdrag

Het feit dat dit Verdrag noch op internationale overeenkomsten gesloten tussen Staten en andere subjecten van volkenrecht of tussen deze andere subjecten van volkenrecht, noch op niet in geschrifte tot stand gebrachte internationale overeenkomsten van toepassing is, doet geen afbreuk aan:

a) de rechtskracht van zodanige overeenkomsten;

b) de toepassing op deze overeenkomsten van alle in dit Verdrag vastgelegde regels waaraan zij onafhankelijk van dit Verdrag krachtens het volkenrecht zouden zijn onderworpen;

c) de toepassing van het Verdrag op de betrekkingen tussen Staten, geregeld door internationale overeenkomsten waarbij andere subjecten van volkenrecht eveneens partij zijn.

Artikel 4

De niet-terugwerkende kracht van dit Verdrag

Onverminderd de toepassing van alle in dit Verdrag vastgelegde regels waaraan de verdragen krachtens het volkenrecht los van dit Verdrag zouden zijn onderworpen, is dit Verdrag slechts van toepassing op verdragen gesloten door Staten na zijn inwerkingtreding voor die Staten.

Artikel 5

Verdragen ter oprichting van internationale organisaties en verdragen aangenomen binnen een internationale organisatie

Dit Verdrag is van toepassing op elk verdrag dat de oprichtingsakte van een internationale organisatie vormt en op elk verdrag, aangenomen binnen een internationale organisatie, onder voorbehoud van alle ter zake dienende regels van de organisatie.

DEEL II

Het sluiten en de inwerkingtreding van verdragen

AFDELING 1

HET SLUITEN VAN VERDRAGEN

Artikel 6

Bevoegdheid der Staten tot het sluiten van verdragen

Elke Staat is bevoegd tot het sluiten van verdragen.

Artikel 7

Volmacht

1. Een persoon wordt beschouwd als vertegenwoordiger van een Staat ter zake van de aanneming of de authenticatie van een verdragstekst of om de instemming van de Staat door een verdrag gebonden te zijn tot uiting te brengen, indien:

- a) hij een voor dat doel verleende volmacht toont; of
- b) uit de praktijk van de betrokken Staten of uit andere omstandigheden blijkt dat het hun bedoeling was deze persoon als vertegen-

woordiger van de Staat te dezen te beschouwen en niet de overlegging van een volmacht te verlangen.

2. Op grond van hun functies en zonder dat zij een volmacht behoeven te tonen, worden als vertegenwoordiger van hun Staat beschouwd:

a) Staatshoofden, Regeringsleiders en Ministers van Buitenlandse Zaken, voor alle handelingen met betrekking tot het sluiten van een verdrag;

b) hoofden van diplomatieke missies voor de aanneming van de tekst van een verdrag tussen de accrediterende Staat en de Staat waar zij geaccrediteerd zijn;

c) geaccrediteerde vertegenwoordigers van Staten bij een internationale conferentie of een internationale organisatie of een van haar organen, voor de aanneming van een verdragstekst in deze conferentie, deze organisatie of haar orgaan.

Artikel 8

Bevestiging achteraf van een zonder machtiging verrichte handeling

Een handeling met betrekking tot het sluiten van een verdrag, verricht door een persoon die niet krachtens artikel 7 beschouwd kan worden gemachtigd te zijn een Staat te dezen te vertegenwoordigen, is zonder rechtsgevolg tenzij zij achteraf door die Staat wordt bevestigd.

Artikel 9

Aanneming van de tekst

1. De aanneming van een verdragstekst geschiedt door de instemming van alle Staten die betrokken zijn bij het opstellen, met uitzondering van gevallen voorzien in het tweede lid.

2. De aanneming van een verdragstekst op een internationale conferentie geschiedt door een meerderheid van twee derden van de stemmen van de aanwezige en stemuitbrengende Staten, tenzij die Staten met dezelfde meerderheid besluiten een afwijkende regel toe te passen.

Artikel 10

Authenticatie van de tekst

De verdragstekst wordt als authentiek en definitief vastgesteld:

a) door de procedure, vastgesteld in die tekst of overeengekomen door de aan de opstelling van het verdrag deelnemende Staten; of

b) indien in een dergelijke procedure niet is voorzien, door ondertekening, ondertekening *ad referendum* of parafering door de vertegenwoordigers van die Staten van de verdragstekst of de slotakte van een conferentie waarin die tekst is opgenomen.

Artikel 11

Middelen om de instemming door een verdrag gebonden te zijn tot uitdrukking te brengen

De instemming van een Staat door een verdrag gebonden te zijn kan tot uitdrukking worden gebracht door ondertekening, door uitwisseling van akten die een verdrag vormen, door bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding, of door ieder ander overeengekomen middel.

Artikel 12

Het door ondertekening tot uitdrukking brengen van instemming door een verdrag gebonden te zijn

1. De instemming van een Staat door een verdrag gebonden te zijn wordt tot uiting gebracht door ondertekening door de vertegenwoordiger van deze Staat, indien:

a) het verdrag er in voorziet dat deze ondertekening dit gevolg heeft;

b) het op andere wijze vaststaat, dat de Staten die aan de onderhandeling hebben deelgenomen zijn overeengekomen dat ondertekening dit gevolg heeft; of

c) indien de bedoeling van de Staat om de ondertekening dit gevolg te geven uit de volmacht van zijn vertegenwoordiger blijkt of tijdens de onderhandeling te kennen is gegeven.

2. Voor de toepassing van het eerste lid:

a) geldt de parafering van een tekst als ondertekening van het verdrag indien het vaststaat dat de Staten die aan de onderhandeling hebben deelgenomen aldus zijn overeengekomen;

b) geldt de ondertekening *ad referendum* van een verdrag door de vertegenwoordiger van een Staat, indien zij door die Staat wordt bevestigd, als definitieve ondertekening van het verdrag.

Artikel 13

Het door uitwisseling van akten die een verdrag vormen tot uitdrukking brengen van de instemming door een verdrag gebonden te zijn

De instemming van Staten door een verdrag gebonden te zijn

wordt, wanneer dit plaatsvindt door het uitwisselen van akten, door deze uitwisseling tot uitdrukking gebracht, indien:

- a) de akten er in voorzien dat hun uitwisseling dit gevolg heeft; of
- b) indien het op andere wijze vaststaat, dat die Staten zijn overeengekomen dat de uitwisseling van akten dit gevolg heeft.

Artikel 14

Het door bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring tot uitdrukking brengen van de instemming door een verdrag gebonden te zijn

1. De instemming van een Staat door een verdrag gebonden te zijn wordt tot uitdrukking gebracht door bekrachtiging, indien:

- a) het verdrag er in voorziet dat deze instemming door bekrachtiging tot uitdrukking wordt gebracht;
- b) het op andere wijze vaststaat, dat de Staten die aan de onderhandeling hebben deelgenomen waren overeengekomen dat bekrachtiging is vereist;
- c) de vertegenwoordiger van deze Staat het verdrag onder voorbehoud van bekrachtiging heeft ondertekend; of
- d) de bedoeling van deze Staat om het verdrag te ondertekenen onder voorbehoud van bekrachtiging uit de volmacht van zijn vertegenwoordiger blijkt of tijdens de onderhandeling te kennen is gegeven.

2. De instemming van een Staat door een verdrag gebonden te zijn wordt tot uitdrukking gebracht door aanvaarding of goedkeuring op soortgelijke voorwaarden als die welke gelden voor bekrachtiging.

Artikel 15

Het door toetreding tot uitdrukking brengen van instemming door een verdrag gebonden te zijn

De instemming van een Staat door een verdrag gebonden te zijn wordt tot uitdrukking gebracht door toetreding, indien:

- a) het verdrag er in voorziet, dat deze instemming door de Staat tot uitdrukking kan worden gebracht door toetreding;
- b) het op andere wijze vaststaat, dat de Staten die hebben deelgenomen aan de onderhandeling zijn overeengekomen dat deze instemming door deze Staat tot uitdrukking kan worden gebracht door toetreding; of

c) alle partijen nadien zijn overeengekomen dat deze instemming door de Staat tot uitdrukking kan worden gebracht door toetreding.

Artikel 16

Uitwisseling of nederlegging van de akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding

Tenzij het verdrag anders bepaalt, leggen de akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding de instemming van de Staat vast om door een verdrag gebonden te zijn op het ogenblik van:

- a) hun uitwisseling tussen de verdragsluitende Staten;
- b) hun nederlegging bij de depositaris; of
- c) hun kennisgeving aan de verdragsluitende Staten of de depositaris, indien aldus is overeengekomen.

Artikel 17

Instemming door een deel van een verdrag gebonden te zijn en keuze tussen verschillende bepalingen

1. Onverminderd het bepaalde in de artikelen 19 tot 23 heeft de instemming van een Staat gebonden te zijn door een deel van een verdrag slechts gevolgen indien het verdrag dit toelaat of als de andere verdragsluitende Staten hiermede instemmen.

2. De instemming van een Staat gebonden te zijn door een verdrag dat een keuze veroorlooft uit verschillende bepalingen, heeft slechts gevolgen indien duidelijk is aangegeven op welke van de bepalingen de instemming betrekking heeft.

Artikel 18

Verplichting voorwerp en doel van het verdrag niet ongedaan te maken alvorens het verdrag in werking is getreden

Een Staat moet zich onthouden van handelingen die een verdrag zijn voorwerp en zijn doel ontnemen, indien:

- a) hij het verdrag heeft ondertekend of de akten die het verdrag vormen heeft uitgewisseld onder voorbehoud van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring, totdat hij duidelijk zijn bedoeling geen partij te willen worden bij het verdrag heeft kenbaar gemaakt; of
- b) hij zijn instemming door het verdrag gebonden te zijn tot uitdrukking heeft gebracht in de periode die aan de inwerkingtreding van het verdrag vooraf ging mits deze inwerkingtreding niet onnodig wordt vertraagd.

AFDELING 2
VOORBEHOUDEN

Artikel 19

Het maken van voorbehouden

Een Staat kan op het ogenblik van ondertekening, bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring van een verdrag of toetreding tot een verdrag een voorbehoud maken, tenzij:

- a) dit voorbehoud is verboden door het verdrag;
- b) het verdrag bepaalt dat slechts bepaalde voorbehouden, waaronder niet het voorbehoud in kwestie, kunnen worden gemaakt; of
- c) voor zover het andere gevallen dan omschreven onder a) en b) betreft, het voorbehoud niet verenigbaar is met het object en het doel van het verdrag.

Artikel 20

Aanvaarding van of bezwaar tegen voorbehouden

1. Een door een verdrag uitdrukkelijk toegestaan voorbehoud behoeft niet nadien door de andere verdragsluitende partijen te worden aanvaard, tenzij het verdrag dat voorschrijft.

2. Indien uit het beperkte aantal aan de onderhandeling deelgenomen hebbende Staten en uit het voorwerp en het doel van het verdrag blijkt, dat de toepassing van het verdrag in zijn geheel tussen alle partijen een wezenlijke voorwaarde is voor de instemming van elk hunner door het verdrag gebonden te zijn, dient een voorbehoud door alle partijen te worden aanvaard.

3. Indien een verdrag een oprichtingsakte van een internationale organisatie is en tenzij het anders bepaalt, dient een voorbehoud door het bevoegde orgaan van deze organisatie te worden aanvaard.

4. In andere gevallen dan die waarin de voorafgaande leden voorzien en tenzij het verdrag anders bepaalt:

- a) maakt de aanvaarding van een voorbehoud door een andere verdragsluitende Staat de Staat die het voorbehoud gemaakt heeft partij bij het verdrag met betrekking tot deze andere Staat, indien het verdrag in werking is of wanneer het in werking treedt voor deze Staten;
- b) verhindert het bezwaar van een andere verdragsluitende Staat tegen een voorbehoud niet de inwerkingtreding van het verdrag tussen de Staat die het bezwaar heeft aangetekend en de Staat die

het voorbehoud heeft gemaakt, tenzij de tegengestelde bedoeling duidelijk is uitgedrukt door de Staat die het bezwaar heeft aangekend;

c) wordt een akte, waarin de instemming van een Staat door een verdrag gebonden te zijn tot uitdrukking wordt gebracht en die een voorbehoud bevat, van kracht zodra ten minste één andere verdragsluitende Staat het voorbehoud heeft aanvaard.

5. Voor de toepassing van de leden 2 en 4 en tenzij het verdrag anders bepaalt, wordt een voorbehoud als door een Staat aanvaard beschouwd, indien deze Staat geen bezwaar heeft gemaakt tegen het voorbehoud binnen twaalf maanden na de datum waarop hij de kennisgeving daarvan ontvangen heeft, of op de dag, waarop hij zijn instemming door een verdrag gebonden te zijn tot uitdrukking heeft gebracht indien deze dag op een latere datum valt.

Artikel 21

Rechtsgevolgen van voorbehouden en bezwaren tegen voorbehouden

1. Een voorbehoud, gemaakt ten aanzien van een andere partij overeenkomstig de artikelen 19, 20 en 23:

a) wijzigt voor de Staat die het voorbehoud heeft gemaakt in zijn betrekkingen met de andere partij de bepalingen van het verdrag waarop het voorbehoud betrekking heeft, in de mate voorzien in dit voorbehoud; en

b) wijzigt deze bepalingen in dezelfde mate voor de andere partij in haar betrekkingen met de Staat die het voorbehoud heeft gemaakt.

2. Het voorbehoud wijzigt niet de bepalingen van het verdrag voor de andere partijen bij het verdrag *inter se*.

3. Indien een Staat die bezwaar heeft gemaakt tegen een voorbehoud zich niet heeft verzet tegen de inwerkingtreding van het verdrag tussen hem en de Staat die het voorbehoud heeft gemaakt, zijn de bepalingen waarop het voorbehoud betrekking heeft niet van toepassing tussen de beide Staten in de mate voorzien in het voorbehoud.

Artikel 22

Het intrekken van voorbehouden en bezwaren tegen voorbehouden

1. Tenzij het verdrag anders bepaalt, kan een voorbehoud elk ogenblik worden ingetrokken zonder dat daarvoor de instemming nodig is van de Staat die het voorbehoud heeft aanvaard.

2. Tenzij het verdrag anders bepaalt, kan een bezwaar tegen een voorbehoud te allen tijde worden ingetrokken.

3. Tenzij het verdrag anders bepaalt of indien anders is overeengekomen:

a) wordt het intrekken van een voorbehoud eerst ten aanzien van een andere verdragsluitende Staat van kracht wanneer die Staat een kennisgeving dienaangaande heeft ontvangen;

b) wordt het intrekken van een bezwaar tegen een voorbehoud pas van kracht wanneer de Staat die het voorbehoud gemaakt heeft een kennisgeving van de intrekking heeft ontvangen.

Artikel 23

Procedure betreffende voorbehouden

1. Een voorbehoud, een uitdrukkelijke aanvaarding van een voorbehoud en een bezwaar tegen een voorbehoud moeten schriftelijk worden vastgelegd en aan de verdragsluitende Staten en aan andere Staten die partij bij het verdrag kunnen worden medege-deeld.

2. Indien een voorbehoud wordt gemaakt bij de ondertekening van het verdrag onder voorbehoud van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring, moet het formeel bevestigd worden door de Staat die het voorbehoud heeft gemaakt op het ogenblik dat hij zijn instemming door het verdrag gebonden te zijn tot uitdrukking brengt. In een dergelijk geval zal het voorbehoud worden beschouwd als te zijn gemaakt op de dag van bevestiging.

3. Een uitdrukkelijke aanvaarding van een voorbehoud of een bezwaar tegen een voorbehoud behoeft, indien voorafgegaan aan een bevestiging van dat voorbehoud, zelf niet te worden bevestigd.

4. Het intrekken van een voorbehoud of een bezwaar tegen een voorbehoud dient schriftelijk te geschieden.

AFDELING 3

INWERKINGTREDING VAN VERDRAGEN EN VOORLOPIGE TOEPASSING

Artikel 24

Inwerkingtreding

1. Een verdrag treedt in werking op de wijze en op de dag zoals voorzien in zijn bepalingen, of krachtens overeenstemming tussen de Staten die hebben deelgenomen aan de onderhandeling.

2. Indien dergelijke bepalingen of een dergelijke overeenstemming ontbreken, treedt een verdrag in werking zodra de instemming door het verdrag gebonden te zijn vaststaat voor alle Staten die hebben deelgenomen aan de onderhandeling.

3. Indien de instemming van een Staat door een verdrag gebonden te zijn tot uitdrukking wordt gebracht op een datum na de inwerkingtreding van dit verdrag treedt het in werking voor deze Staat op deze datum, tenzij het verdrag anders bepaalt.

4. De bepalingen van een verdrag, die de authenticatie van de tekst, het tot uitdrukking brengen van de instemming van de Staten door het verdrag gebonden te zijn, de wijze of de datum van inwerkingtreding, de voorbehouden, de werkzaamheden van de depositaris, alsmede de andere vraagstukken die zich noodzakelijkerwijze voordoen voor de inwerkingtreding van het verdrag regelen, zijn van toepassing vanaf het tijdstip van de aanneming van de tekst.

Artikel 25

Voorlopige toepassing

1. Een verdrag of een deel van een verdrag wordt voorlopig toegepast in afwachting van zijn inwerkingtreding, indien

a) het verdrag zulks bepaalt; of

b) indien de Staten die hebben deelgenomen aan de onderhandeling op een andere wijze aldus zijn overeengekomen.

2. Tenzij het verdrag anders bepaalt of de Staten die aan de onderhandeling hebben deelgenomen anders zijn overeengekomen, houdt de voorlopige toepassing van een verdrag of een deel van een verdrag voor een Staat op, als deze Staat de andere Staten waartussen het verdrag voorlopig wordt toegepast in kennis stelt van zijn voorstellen geen partij te worden bij het verdrag.

DEEL III

Naleving, toepassing en uitlegging van verdragen

AFDELING 1

NALEVING VAN VERDRAGEN

Artikel 26

Pacta sunt servanda

Elk in werking getreden verdrag verbindt de partijen en moet door hen te goeder trouw ten uitvoer worden gelegd.

Artikel 27

Nationaal recht en naleving van verdragen

Een partij mag zich niet beroepen op de bepalingen van zijn nationale recht om het niet ten uitvoer leggen van een verdrag te rechtvaardigen. Deze regel geldt onverminderd artikel 46.

AFDELING 2

TOEPASSING VAN VERDRAGEN

Artikel 28

Niet-terugwerkende kracht van verdragen

Tenzij uit het verdrag of op andere wijze een andere bedoeling blijkt, binden de bepalingen van een verdrag een partij niet met betrekking tot een handeling of feit, voorafgaand aan de datum van inwerkingtreding van dit verdrag voor deze partij, of enige situatie die op die datum niet meer bestond.

Artikel 29

Territoriale gelding van verdragen

Tenzij een andere bedoeling uit het verdrag blijkt of op een andere wijze is komen vast te staan, bindt een verdrag elke partij ten opzichte van haar gehele grondgebied.

Artikel 30

Toepassing van achtereenvolgende verdragen die betrekking hebben op eenzelfde onderwerp

1. Onder voorbehoud van de bepalingen van artikel 103 van het Handvest van de Verenigde Naties worden de rechten en verplichtingen van Staten die partij zijn bij achtereenvolgende verdragen die betrekking hebben op eenzelfde onderwerp bepaald overeenkomstig de volgende leden.
2. Indien een verdrag uitdrukkelijk vermeldt dat het ondergeschikt is aan een eerder of later verdrag of dat het niet als onverenigbaar met dit andere verdrag moet worden beschouwd, hebben de bepalingen van dat andere verdrag voorrang.
3. Indien alle partijen bij een eerder verdrag eveneens partij zijn bij een later verdrag, zonder dat het eerdere verdrag beëindigd is of zijn werking is opgeschort krachtens artikel 59, is het eerdere verdrag

slechts van toepassing in de mate waarin zijn bepalingen verenigbaar zijn met die van het latere verdrag.

4. Indien de partijen bij een eerder verdrag niet alle partij zijn bij een later verdrag:

a) is in de betrekkingen tussen Staten die partij zijn bij beide verdragen de regel van toepassing die in het derde lid is vastgelegd;

b) regelt in de betrekkingen tussen een Staat die partij is bij beide verdragen en een Staat die slechts partij is bij een van deze verdragen het verdrag waarbij beide Staten partij zijn hun wederzijdse rechten en verplichtingen.

5. Het vierde lid is van toepassing onverminderd artikel 41 of enig vraagstuk aangaande de beëindiging of de opschorting van de werking van een verdrag op grond van artikel 60 of enig vraagstuk aangaande verantwoordelijkheid die voor een Staat kan ontstaan uit het sluiten of de toepassing van een verdrag waarvan de bepalingen onverenigbaar zijn met de verplichtingen die op hem rusten ten aanzien van een andere Staat krachtens een ander verdrag.

AFDELING 3

UITLEGGING VAN VERDRAGEN

Artikel 31

Algemene regel van uitlegging

1. Een verdrag moet te goeder trouw worden uitgelegd overeenkomstig de gewone betekenis van de termen van het Verdrag in hun context en in het licht van voorwerp en doel van het Verdrag.

2. Voor de uitlegging van een verdrag omvat de context, behalve de tekst, met inbegrip van preambule en bijlagen:

a) iedere overeenstemming die betrekking heeft op het verdrag en die bij het sluiten van het verdrag tussen alle partijen is overeengekomen;

b) iedere akte opgesteld door een of meer partijen bij het sluiten van het verdrag en door de andere partijen erkend als betrekking hebbende op het verdrag.

3. Tezamen met de context dient mede rekening te worden gehouden met:

a) iedere later tot stand gekomen overeenstemming tussen de partijen met betrekking tot de uitlegging van het verdrag of de toepassing van zijn bepalingen;

b) ieder later gebruik in de toepassing van het verdrag waardoor overeenstemming van de partijen inzake de uitlegging van het verdrag is ontstaan;

c) iedere ter zake dienende regel van het volkenrecht die op de betrekkingen tussen de partijen kan worden toegepast.

4. Een term dient in een bijzondere betekenis verstaan te worden als vaststaat, dat dit de bedoeling van de partijen is geweest.

Artikel 32

Aanvullende middelen van uitlegging

Er kan een beroep worden gedaan op aanvullende middelen van uitlegging en in het bijzonder op de voorbereidende werkzaamheden en de omstandigheden waaronder het verdrag is gesloten, om de betekenis die voortvloeit uit de toepassing van artikel 31 te bevestigen of de betekenis te bepalen indien de uitlegging, geschied overeenkomstig artikel 31:

- a) de betekenis dubbelzinnig of duister laat; of
- b) leidt tot een resultaat dat duidelijk ongerijmd of onredelijk is.

Artikel 33

Uitlegging van in twee of meer talen geauthentiseerde verdragen

1. Indien een verdrag geauthentiseerd is in twee of meer talen, heeft de tekst in elk der talen rechtskracht, tenzij het verdrag bepaalt of de partijen overeenkomen dat in geval van verschil een bepaalde tekst moet prevaleren.

2. Een vertaling van het verdrag in een andere taal dan een van de talen waarin de tekst geauthentiseerd is, wordt slechts beschouwd als een authentieke tekst, indien het verdrag daarin voorziet of als de partijen het daarover eens zijn geworden.

3. De termen van een verdrag worden geacht dezelfde betekenis te hebben in de onderscheidene authentieke teksten.

4. Behalve in het geval dat een bepaalde tekst overeenkomstig het eerste lid prevaleert, dient men, wanneer de vergelijking van de authentieke teksten een verschil in betekenis oplevert dat niet door toepassing van de artikelen 31 en 32 wordt weggenomen, de betekenis aan te nemen die, rekening houdend met het object en het doel van het verdrag deze teksten het best met elkaar verzoent.

AFDELING 4
VERDRAGEN EN DERDE STATEN

Artikel 34

Algemene regel betreffende derde Staten

Een verdrag scheidt geen verplichtingen of rechten voor een derde Staat zonder diens instemming.

Artikel 35

Verdragen die voorzien in verplichtingen voor derde Staten

Voor een derde Staat ontstaat ten gevolge van een bepaling van een verdrag een verplichting indien de partijen bij het verdrag deze verplichting willen scheppen door middel van deze bepaling en indien de derde Staat deze verplichting uitdrukkelijk en schriftelijk aanvaardt.

Artikel 36

Verdragen die voorzien in rechten voor derde Staten

1. Voor een derde Staat ontstaat ten gevolge van een bepaling van een verdrag een recht, indien de partijen bij het verdrag door deze bepaling dit recht willen verlenen aan een derde Staat of aan een groep Staten waartoe hij behoort, of aan alle Staten, en indien de derde Staat daarmee instemt. De instemming wordt geacht te zijn gegeven zolang er geen aanwijzing van het tegendeel bestaat, tenzij het verdrag anders bepaalt.

2. Een Staat die van een recht, overeenkomstig het eerste lid, gebruik maakt, is voor de uitoefening van dat recht gehouden, de voorwaarden, voorzien in het verdrag of overeenkomstig zijn bepalingen vastgesteld, te eerbiedigen.

Artikel 37

Herroeping of wijziging van verplichtingen of rechten van derde Staten

1. Wanneer overeenkomstig artikel 35 een verplichting voor een derde Staat is ontstaan kan deze verplichting slechts worden herroepen of gewijzigd met instemming van de partijen bij het verdrag en van de derde Staat, tenzij vaststaat dat zij anders zijn overeengekomen.

2. Wanneer overeenkomstig artikel 36 een recht voor een derde Staat is ontstaan kan dit recht niet door de partijen worden herroepen

of gewijzigd indien vaststaat, dat het de bedoeling was het recht niet te herroepen of te wijzigen zonder instemming van de derde Staat.

Artikel 38

Verdragsregels die door internationale gewoonte voor derde Staten bindend worden

Niets in de artikelen 34 tot 37 belet, dat een in een verdrag neergelegde regel bindend wordt voor een derde Staat als een als zodanig erkende regel van het internationale gewoonterecht.

DEEL IV

Amendering en wijziging van verdragen

Artikel 39

Algemene regel met betrekking tot het amenderen van verdragen

Een verdrag kan bij overeenkomst tussen de partijen worden geamendeerd. Op een dergelijke overeenkomst vinden de regels neergelegd in deel II toepassing behalve in zoverre het verdrag anders bepaalt.

Artikel 40

Het amenderen van multilaterale verdragen

1. Tenzij het verdrag anders bepaalt, wordt het amenderen van multilaterale verdragen beheerst door de volgende leden:

2. Elk voorstel tot amendering van een multilateraal verdrag in de verhoudingen tussen alle partijen moet worden medegedeeld aan alle verdragsluitende Staten, en ieder van hen heeft het recht deel te nemen aan:

a) de beslissing over hetgeen ten aanzien van dit voorstel moet worden verricht;

b) de onderhandeling en het sluiten van elke overeenkomst ter amendering van het verdrag.

3. Iedere Staat die bevoegd is partij te worden bij het verdrag is evenzeer bevoegd partij te worden bij het aldus geamendeerde verdrag.

4. De overeenkomst tot amendering bindt niet de Staten die reeds partij zijn bij het verdrag en die geen partij worden bij deze overeenkomst; artikel 30, vierde lid, letter b) is op deze Staten van toepassing.

5. Elke Staat die partij wordt bij een verdrag na de inwerking-treding van de overeenkomst tot amendering wordt, indien hij geen andere bedoeling heeft kenbaar gemaakt, beschouwd als:

- a) partij bij het verdrag zoals het geamendeerd is; en
- b) partij bij het niet-geamendeerde verdrag met betrekking tot iedere partij bij het verdrag die niet is gebonden door de overeenkomst tot amendering.

Artikel 41

Overeenkomsten tot wijziging van multilaterale verdragen tussen slechts bepaalde partijen

1. Twee of meer partijen bij een multilateraal verdrag kunnen een overeenkomst tot wijziging van het verdrag tussen hen onderling slechts sluiten, indien:

- a) het verdrag voorziet in de mogelijkheid van een zodanige wijziging; of
- b) de wijziging in kwestie niet verboden is door het verdrag, en zij
 - i) noch het genot der aan de andere partijen op grond van het verdrag toekomende rechten, noch het nakomen van hun verplichtingen aantast; en
 - ii) zich niet uitstrekt tot een bepaling, waarvan niet mag worden afgeweken als dit onverenigbaar is met de doeltreffende verwezenlijking van voorwerp en doel van het verdrag in zijn geheel.

2. Tenzij in een geval als voorzien in het eerste lid, letter a, het verdrag anders bepaalt, dienen de partijen in kwestie de andere partijen in kennis te stellen van hun voornemen de overeenkomst te sluiten en van de wijzigingen die deze ten gevolge heeft voor het verdrag.

DEEL V

Ongeldigheid, beëindiging en opschorting van de werking van verdragen

AFDELING 1

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 42

Geldigheid en het in werking blijven van verdragen

1. De geldigheid van een verdrag of van de instemming van een Staat door een verdrag gebonden te zijn, mag slechts worden betwist door toepassing van dit Verdrag.

2. De beëindiging van een verdrag, de opzegging ervan of het zich als verdragspartij terugtrekken kan slechts plaatsvinden door toepassing van de bepalingen van het verdrag of van dit Verdrag. Dezelfde regel geldt voor de opschorting van de werking van een verdrag.

Artikel 43

Verplichtingen opgelegd door het internationale recht onafhankelijk van een verdrag

De ongeldigheid, beëindiging of opzegging van een verdrag, het zich als verdragspartij terugtrekken of de opschorting van de werking van het verdrag ten gevolge van de toepassing van dit Verdrag of van de bepalingen van het verdrag, tast op geen enkele wijze de plicht van een Staat aan tot het nakomen van elke verplichting die voortvloeit uit het verdrag en waaraan hij krachtens het volkenrecht onafhankelijk van het genoemde verdrag, is onderworpen.

Artikel 44

Splitsbaarheid van de verdragsbepalingen

1. Het recht van een partij, voorzien in een verdrag of voortvloeiend uit artikel 56, het verdrag op te zeggen, zich als verdragspartij terug te trekken of de werking van het verdrag op te schorten, mag slechts worden uitgeoefend met betrekking tot het verdrag als geheel, tenzij het verdrag anders voorziet of de partijen anders overeenkomen.

2. Een grond voor ongeldigheid of beëindiging van een verdrag, voor het zich terugtrekken van een der partijen of voor opschorting van de werking van het verdrag, die wordt erkend door dit Verdrag, mag slechts worden aangevoerd ten aanzien van het verdrag als geheel, behalve in het geval als voorzien in de volgende leden of in artikel 60.

3. Indien de grond slechts op bepaalde clausules betrekking heeft, mag hij slechts worden aangevoerd ten aanzien van die clausules wanneer:

a) deze clausules scheidbaar zijn van de rest van het verdrag wat hun uitvoering betreft;

b) uit het verdrag blijkt of op andere wijze vaststaat dat de aanvaarding van deze clausules voor de andere partij of de andere partijen bij het verdrag geen wezenlijke voorwaarde voor de instemming was door het verdrag als geheel gebonden te zijn; en

c) het niet onrechtvaardig zou zijn de uitvoering van de rest van het verdrag voort te zetten.

4. In de gevallen vallende onder de artikelen 49 en 50 mag de Staat die het recht heeft zich te beroepen op bedrog of corruptie dit doen ten aanzien van het gehele verdrag of, in het geval bedoeld in het derde lid, slechts ten aanzien van enige bepaalde clausules.

5. In de gevallen als voorzien in de artikelen 51, 52 en 53 is geen scheiding tussen de bepalingen van een verdrag toegestaan.

Artikel 45

Verlies van het recht tot het aanvoeren van gronden voor ongeldigheid of beëindiging van een verdrag of het zich terugtrekken uit een verdrag of voor de opschorting van zijn werking

Een Staat mag niet langer gronden aanvoeren tot ongeldigheid of beëindiging van een verdrag of het zich terugtrekken uit een verdrag of tot opschorting van de werking ervan krachtens de artikelen 46 tot 50 of de artikelen 60 en 62, als deze Staat, na kennis te hebben genomen van de feiten:

a) uitdrukkelijk heeft aanvaard dat het verdrag, al naargelang het geval, geldig is, in werking blijft of van toepassing blijft; of

b) op grond van haar gedrag moet worden beschouwd als te hebben berust in, al naargelang het geval, de geldigheid van het verdrag of zijn in werking blijven of zijn toepassing.

AFDELING 2

ONGELDIGHEID VAN VERDRAGEN

Artikel 46

Bepalingen van het volkenrecht met betrekking tot de bevoegdheid tot het sluiten van verdragen

1. Het feit dat de instemming van een Staat door een verdrag gebonden te zijn is gegeven in strijd met een bepaling van zijn nationale recht betreffende de bevoegdheid tot het sluiten van verdragen, mag door die Staat niet worden aangevoerd ter ongeldigverklaring van die instemming, tenzij die strijdigheid duidelijk was en een regel van fundamenteel belang van het nationale recht van die Staat betrof.

2. Een strijdigheid is duidelijk als zij op objectieve wijze evident is voor iedere Staat die zich ten dezen overeenkomstig het gangbaar gebruik en te goeder trouw gedraagt.

Artikel 47

Bijzondere beperkingen ten aanzien van de volmacht om de instemming van een Staat tot uitdrukking te brengen

Indien de volmacht van een vertegenwoordiger om de instemming

van een Staat door een bepaald verdrag gebonden te zijn tot uitdrukking te brengen aan een bijzondere beperking is onderworpen, mag het feit dat deze vertegenwoordiger daarmede geen rekening heeft gehouden niet worden aangevoerd ter ongeldigverklaring van de door hem tot uitdrukking gebrachte instemming, tenzij de beperking aan de andere Staten die hebben deelgenomen aan de onderhandeling ter kennis was gebracht alvorens de instemming tot uitdrukking werd gebracht.

Artikel 48

Dwaling

1. Een Staat mag zich ten einde zijn instemming door een verdrag gebonden te zijn ongeldig te verklaren beroepen op een dwaling in het verdrag, indien de dwaling betrekking heeft op een feit of een situatie, door deze Staat beschouwd als te bestaan op het tijdstip van de sluiting van het verdrag en indien dit feit of deze situatie een wezenlijke grond vormde voor de instemming van deze Staat door het verdrag gebonden te zijn.

2. Het eerste lid is niet van toepassing wanneer bedoelde Staat door zijn gedrag tot deze dwaling heeft bijgedragen of wanneer de omstandigheden van dien aard waren dat hij bedacht had moeten zijn op de mogelijkheid van een dwaling.

3. Een dwaling die slechts betrekking heeft op de redactie van de tekst van een verdrag tast de geldigheid ervan niet aan; artikel 79 is in dat geval van toepassing.

Artikel 49

Bedrog

Indien een Staat er door het bedriegelijke gedrag van een andere Staat die aan de onderhandeling heeft deelgenomen toe is gebracht een verdrag te sluiten, mag hij het bedrog aanvoeren om zijn instemming door het verdrag gebonden te zijn ongeldig te verklaren.

Artikel 50

Corruptie van een vertegenwoordiger van een Staat

Indien het tot uitdrukking brengen van de instemming van een Staat door een verdrag gebonden te zijn is verkregen door directe of indirecte corruptie van zijn vertegenwoordiger door een andere Staat die aan de onderhandeling heeft deelgenomen, mag de Staat deze corruptie aanvoeren om zijn instemming door het verdrag gebonden te zijn ongeldig te verklaren.

Artikel 51

Dwang op de vertegenwoordiger van een Staat uitgeoefend

Het tot uitdrukking brengen van de instemming van een Staat door een verdrag gebonden te zijn, die bereikt is door dwang uitgeoefend op zijn vertegenwoordiger door middel van tegen hem gerichte handelingen of bedreigingen, heeft geen enkel rechtsgevolg.

Artikel 52

Dwang, uitgeoefend op een Staat door bedreiging of geweldpleging

Elk verdrag is nietig, waarvan de sluiting is verkregen door bedreiging met of gebruik van geweld in strijd met de beginselen van het volkenrecht, neergelegd in het Handvest van de Verenigde Naties.

Artikel 53

Verdragen strijdig met een dwingende norm van algemeen volkenrecht (jus cogens)

Elk verdrag, dat op het ogenblik van sluiting in strijd is met een dwingende norm van algemeen volkenrecht, is nietig. Voor de toepassing van dit Verdrag is een dwingende norm van algemeen volkenrecht een norm die aanvaard en erkend is door de internationale gemeenschap van Staten in haar geheel als norm, waarvan geen afwijking is toegestaan en die slechts kan worden gewijzigd door een latere norm van algemeen volkenrecht van dezelfde strekking.

AFDELING 3

BEËINDIGING VAN VERDRAGEN EN OPSCHORTING
VAN DE WERKING VAN VERDRAGEN

Artikel 54

Beëindiging van een verdrag of het zich terugtrekken uit een verdrag krachtens de bepalingen van het verdrag of door overeenstemming tussen de partijen

Beëindiging van een verdrag of het zich terugtrekken kan plaats vinden:

- a) overeenkomstig de bepalingen van het verdrag; of
- b) te allen tijde door overeenstemming tussen alle partijen na raadpleging van de andere verdragsluitende Staten.

Artikel 55

Vermindering van het aantal partijen bij een multilateraal verdrag tot beneden het voor de inwerkingtreding verplichte aantal

Tenzij het verdrag anders bepaalt, wordt een multilateraal verdrag niet door het enkele feit dat het aantal partijen is gedaald tot onder het voor zijn inwerkingtreding vereiste aantal beëindigd.

Artikel 56

Opzegging of het zich terugtrekken uit een verdrag dat geen bepalingen bevat aangaande beëindiging, opzegging of terugtrekking

1. Bij een verdrag dat geen bepalingen bevat aangaande zijn beëindiging en niet voorziet in opzegging of terugtrekking is opzegging of terugtrekking niet mogelijk, tenzij:

- a) vaststaat, dat de partijen de bedoeling hadden de mogelijkheid van opzegging of terugtrekking toe te laten; of
- b) het recht op opzegging of terugtrekking uit de aard van het verdrag kan worden afgeleid.

2. Een partij dient ten minste twaalf maanden tevoren haar voorname een verdrag op te zeggen of zich als verdragspartij terug te trekken overeenkomstig de bepalingen van het eerste lid kenbaar te maken.

Artikel 57

Opschorting van de werking van een verdrag krachtens zijn bepalingen of door overeenstemming tussen de partijen

De werking van een verdrag kan ten aanzien van alle partijen of van een bepaalde partij worden opgeschort

- a) overeenkomstig de bepalingen van het verdrag; of
- b) te allen tijde door overeenstemming tussen alle partijen, na raadpleging van de andere verdragsluitende Staten.

Artikel 58

Opschorting van de werking van een multilateraal verdrag bij overeenkomst tussen slechts bepaalde partijen

1. Twee of meer partijen bij een multilateraal verdrag kunnen een overeenkomst sluiten om, tijdelijk en uitsluitend tussen hen, de werking van de bepalingen van het verdrag op te schorten, indien:

- a) in de mogelijkheid tot een zodanige opschorting in het verdrag is voorzien; of

- b) indien deze opschorting niet is verboden door het verdrag en
- i) noch het genot der aan de andere partijen op grond van het verdrag toekomende rechten, noch het nakomen van hun verplichtingen aantast; en
- ii) niet onverenigbaar is met het voorwerp en het doel van het verdrag.

2. Tenzij in een geval als bedoeld in het eerste lid, letter a, het verdrag anders bepaalt, dienen de partijen in kwestie de andere partijen in kennis te stellen van hun voornemen de overeenkomst te sluiten en van de bepalingen in het verdrag waarvan zij voornemens zijn de werking op te schorten.

Artikel 59

Beëindiging van een verdrag of opschorting van de werking van een verdrag ten gevolge van de sluiting van een later verdrag

1. Een verdrag wordt als beëindigd beschouwd wanneer alle partijen bij dit verdrag een later verdrag sluiten betreffende hetzelfde onderwerp en:

- a) uit het latere verdrag blijkt of anderszins vaststaat dat het de bedoeling van de partijen is de materie door dit verdrag te regelen; of
- b) de bepalingen van het latere verdrag dermate onverenigbaar zijn met die van het eerdere verdrag, dat het onmogelijk is de beide verdragen tegelijkertijd toe te passen.

2. Het eerdere verdrag zal geacht worden als alleen maar in zijn werking te zijn opgeschort als uit het latere verdrag blijkt, of op andere wijze vaststaat, dat dit de bedoeling van de partijen was.

Artikel 60

Beëindiging van een verdrag of opschorting van zijn werking ten gevolge van schending van het verdrag

1. Een materiële schending van een bilateraal verdrag door een van de partijen geeft de andere partij het recht de schending aan te voeren als grond voor het doen beëindigen of het geheel of gedeeltelijk opschorten van de werking van het verdrag.

2. Een materiële schending van een multilateraal verdrag door een der partijen geeft het recht:

a) aan andere partijen bij unanieme overeenstemming de werking van het verdrag in zijn geheel of gedeeltelijk op te schorten of te doen beëindigen:

- i) hetzij in de betrekkingen tussen henzelf en de Staat die het verdrag heeft geschonden,
- ii) hetzij tussen alle partijen;

b) aan een in het bijzonder door de schending getroffen partij de schending aan te voeren als grond voor het geheel of gedeeltelijk opschorten van de werking van het verdrag in de betrekkingen tussen hemzelf en de Staat die het verdrag heeft geschonden;

c) aan elke partij, behalve zij die het verdrag schendt, deze schending aan te voeren als grond voor het geheel of gedeeltelijk opschorten van de werking van het verdrag, wat haarzelf betreft als dit verdrag van zodanige aard is, dat een materiële schending van zijn bepalingen door een partij de positie van elke partij wat betreft de verdere uitvoering van haar verplichtingen krachtens het verdrag geheel en al wijzigt.

3. Voor de toepassing van dit artikel bestaat een materiële schending van een verdrag uit:

a) een verwerping van het verdrag die niet toegestaan is door dit Verdrag; of

b) de schending van een bepaling die van wezenlijk belang is voor de uitvoering van het verdrag wat zijn voorwerp of zijn doel betreft.

4. De vorige leden tasten geen enkele bepaling in het verdrag aan die van toepassing is in geval van schending.

5. De leden 1 tot en met 3 zijn niet van toepassing op bepalingen betreffende bescherming van de menselijke persoon, opgenomen in verdragen van humanitaire aard, in het bijzonder bepalingen die elke vorm van represailles verbieden tegen door genoemde verdragen beschermde personen.

Artikel 61

Intreden van een situatie die de uitvoering onmogelijk maakt

1. Een partij mag de onmogelijkheid tot uitvoering van een verdrag als grond aanvoeren om het te beëindigen of zich daaruit terug te trekken indien deze onmogelijkheid een gevolg is van de definitieve verdwijning of vernietiging van een voorwerp, onmisbaar voor de uitvoering van het verdrag. Indien de onmogelijkheid tijdelijk is, kan zij slechts worden aangevoerd als grond voor opschorting van de werking van het verdrag.

2. Een partij mag niet de onmogelijkheid van uitvoering aanvoeren als grond voor de beëindiging van het verdrag, voor het zich daaruit terugtrekken of voor het opschorten van de werking ervan, als deze onmogelijkheid het gevolg is van een schending door die partij hetzij van een verplichting voortvloeiend uit het verdrag, hetzij van iedere andere internationale verplichting met betrekking tot iedere andere partij bij het verdrag.

Artikel 62

Wezenlijke verandering der omstandigheden

1. Een wezenlijke verandering der omstandigheden, ingetreden ten aanzien van die welke op het oogenblik van het sluiten van een verdrag bestonden en die niet door de partijen was voorzien, kan niet als grond voor beëindiging van het verdrag of het zich daaruit terugtrekken worden aangevoerd, tenzij:

a) het bestaan van deze omstandigheden een wezenlijke grond vormde voor de instemming van de partijen om door het verdrag gebonden te zijn; en

b) het gevolg van de wijziging is, dat de strekking van de krachtens het verdrag nog na te komen verplichtingen geheel en al wordt gewijzigd.

2. Een wezenlijke verandering der omstandigheden kan niet worden aangevoerd als grond voor het beëindigen van een verdrag of het zich daaruit terugtrekken:

a) indien het verdrag een grens vaststelt; of

b) indien de wezenlijke verandering een gevolg is van schending door de partij die de grond aanvoert, hetzij van een verplichting voortvloeiend uit het verdrag, hetzij van iedere andere internationale verplichting met betrekking tot iedere andere partij bij het verdrag.

3. Als een partij overeenkomstig de voorafgaande leden als grond voor het beëindigen van een verdrag of het zich daaruit terugtrekken een wezenlijke verandering van omstandigheden kan aanvoeren, mag zij eveneens de wijziging aanvoeren als grond voor de opschorting van de werking van het verdrag.

Artikel 63

Het verbreken van de diplomatieke of consulaire betrekkingen

Het verbreken van de diplomatieke of consulaire betrekkingen tussen partijen bij een verdrag heeft geen gevolgen voor de rechtsbetrekkingen, door het verdrag tussen hen geschapen, behalve in zoverre het bestaan van diplomatieke of consulaire betrekkingen onontbeerlijk is voor de toepassing van het verdrag.

Artikel 64

Het zich voordoen van een nieuwe dwingende norm van algemeen volkenrecht (jus cogens)

Als een nieuwe dwingende norm van het algemeen volkenrecht zich voordoet, wordt elk bestaand verdrag dat in strijd is met deze norm nietig en wordt het beëindigd.

AFDELING 4

PROCEDURE

Artikel 65

Procedure te volgen bij ongeldigheid, beëindiging van een verdrag, zich als verdragspartij terugtrekken of opschorting van de werking van het verdrag

1. De partij die op grond van de bepalingen van dit Verdrag zich beroept op hetzij een gebrek in zijn instemming door een verdrag gebonden te zijn, hetzij een motief om de geldigheid van een verdrag te betwisten, het te beëindigen, zich daaruit terug te trekken of de werking ervan op te schorten, moet de andere partijen van zijn eis in kennis stellen. De kennisgeving dient aan te geven welke maatregel tegen het verdrag wordt beoogd alsmede de redenen daarvoor.

2. Als, na afloop van een periode die, behalve in geval van bijzondere noodzaak, niet korter mag zijn dan drie maanden te rekenen vanaf de ontvangst van de kennisgeving, geen partij bezwaar heeft gemaakt, kan de partij, die de kennisgeving heeft gedaan op de wijze als beschreven in artikel 67, de door haar beoogde maatregel nemen.

3. Als echter bezwaar wordt gemaakt door een andere partij, dienen de partijen een oplossing te zoeken met behulp van de middelen, aangegeven in artikel 33 van het Handvest van de Verenigde Naties.

4. Niets in de voorgaande leden tast de rechten of de verplichtingen van partijen aan voortvloeiende uit enige tussen hen van kracht zijnde bepalingen betreffende de regeling van geschillen.

5. Onverminderd artikel 45 verhindert het feit dat een Staat niet de in het eerste lid voorgeschreven kennisgeving gedaan heeft hem niet alsnog een dergelijke kennisgeving te doen ten antwoord aan een andere partij die de uitvoering van een verdrag eist of de schending ervan aanvoert.

Artikel 66

Procedures voor rechtspraak, arbitrage en conciliatie

Als binnen een periode van twaalf maanden volgend op de datum waarop bezwaar is gemaakt het niet mogelijk is gebleken een oplossing te bereiken overeenkomstig artikel 65, derde lid, worden de volgende procedures toegepast:

a) elke partij bij een geschil betreffende de toepassing of uitlegging van de artikelen 53 of 64 kan door middel van een verzoek-

schrift dit geschil ter beslissing voorleggen aan het Internationale Gerechtshof tenzij de partijen in gezamenlijke overeenstemming besluiten het geschil aan arbitrage te onderwerpen;

b) iedere partij bij een geschil betreffende de toepassing of de uitlegging van een van de andere artikelen van Deel V van dit Verdrag kan de in de Bijlage bij dit Verdrag aangegeven procedure aanhangig maken door hiertoe een verzoek te richten tot de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties.

Artikel 67

Akten ter ongeldigverklaring of beëindiging van een verdrag, om zich als verdragspartij terug te trekken of ter opschorting van de werking van een verdrag

1. De kennisgeving voorzien in artikel 65, eerste lid, dient schriftelijk te geschieden.

2. Iedere akte ter ongeldigverklaring of beëindiging van een verdrag, iedere akte waarbij men zich als verdragspartij terugtrekt of iedere akte ter opschorting van de werking van een verdrag op grond van zijn bepalingen of van artikel 65, tweede of derde lid, moet worden neergelegd in een akte, medegedeeld aan de andere partijen. Als de akte niet is ondertekend door het Staatshoofd, het hoofd van de Regering of de Minister van Buitenlandse Zaken, kan de vertegenwoordiger van de Staat die de mededeling doet uitgenodigd worden zijn volmacht te tonen.

Artikel 68

Herroeping van kennisgevingen en akten als voorzien in de artikelen 65 en 67

Een kennisgeving of een akte als voorzien in de artikelen 65 en 67 kan te allen tijde worden herroepen, voordat zij van kracht is geworden.

AFDELING 5

GEVOLGEN VAN DE ONGELDIGHEID, BEËINDIGING OF OPSCHORTING VAN DE WERKING VAN EEN VERDRAG

Artikel 69

Gevolgen van de ongeldigheid van een verdrag

1. Een verdrag waarvan de ongeldigheid krachtens dit Verdrag wordt vastgesteld, is nietig. De bepalingen van een nietig verdrag hebben geen rechtskracht.

2. Als niettemin handelingen zijn verricht op grond van een zodanig verdrag:

a) kan elke partij van elke andere partij eisen, dat zij, voor zover zulks in hun wederzijdse betrekkingen mogelijk is, de situatie tot stand brengt die zou hebben bestaan indien deze handelingen niet zouden zijn verricht;

b) zijn handelingen, te goeder trouw verricht voordat de ongeldigheid was aangevoerd, niet onrechtmatig geworden door het enkele feit dat het verdrag ongeldig was geworden.

3. In gevallen, waarop de artikelen 49, 50, 51 of 52 betrekking hebben, is het tweede lid niet van toepassing op de partij waaraan het bedrog, de corruptiehandeling of de dwang is toe te rekenen.

4. In geval van ongeldigheid van de instemming van een Staat door een multilateraal verdrag gebonden te zijn, zijn de voorgaande regels van toepassing op de betrekkingen tussen de genoemde Staat en de partijen bij het verdrag.

Artikel 70

Gevolgen van de beëindiging van een verdrag

1. De beëindiging van een verdrag krachtens zijn bepalingen of overeenkomstig dit Verdrag

a) ontslaat de partijen van de verplichting de uitvoering van het verdrag voort te zetten;

b) tast geen enkel recht, geen enkele verplichting of rechtspositie van partijen aan, die door de uitvoering van het verdrag geschapen waren voordat het was beëindigd;

tenzij het verdrag anderszins bepaalt of de partijen anderszins overeenkomen.

2. Indien een Staat een multilateraal verdrag opzegt of zich daaruit terugtrekt, is met ingang van de datum waarop deze opzegging of terugtrekking effect krijgt het eerste lid van toepassing op de betrekkingen tussen deze Staat en ieder der andere partijen bij het verdrag.

Artikel 71

Gevolgen van de nietigheid van een verdrag dat strijdig is met een dwingende norm van algemeen volkenrecht

1. In geval een verdrag nietig is krachtens artikel 53 zijn de partijen gehouden:

a) zoveel als mogelijk is de gevolgen weg te nemen van iedere

handeling verricht op grond van een bepaling die strijdig is met de dwingende norm van algemeen volkenrecht; en

b) hun wederzijdse betrekkingen in overeenstemming te brengen met de dwingende norm van algemeen volkenrecht.

2. In het geval van een verdrag, dat nietig wordt en wordt beëindigd krachtens artikel 64:

a) ontslaat de beëindiging van het verdrag de partijen van de verplichting de uitvoering van het verdrag voort te zetten;

b) tast de beëindiging van het verdrag geen enkel(e) recht, verplichting of rechtspositie van de partijen, geschapen door de uitvoering van het verdrag voor het werd beëindigd aan; deze rechten, verplichtingen en rechtspositie kunnen daarna echter slechts worden gehandhaafd in zoverre deze handhaving op zich niet strijdig is met de nieuwe dwingende norm van algemeen volkenrecht.

Artikel 72

Gevolgen van de opschorting van de werking van een verdrag

1. De opschorting van de werking van een verdrag op grond van zijn bepalingen of overeenkomstig dit Verdrag – tenzij het verdrag anders bepaalt of de partijen anders overeenkomen –:

a) ontslaat de partijen tussen welke de werking van het verdrag is opgeschort van de verplichting het verdrag uit te voeren in hun wederzijdse betrekkingen gedurende de tijd van opschorting;

b) tast voor het overige de door het verdrag geschapen rechtsbetrekkingen tussen de partijen niet aan.

2. Gedurende de tijd van opschorting moeten de partijen zich onthouden van alle handelingen die een belemmering voor een hervatte werking van het verdrag kunnen vormen.

DEEL VI

Onderscheidene bepalingen

Artikel 73

Gevallen van Statenopvolging, van Staatsaansprakelijkheid of van het uitbreken van vijandelijkheden

De bepalingen van dit Verdrag mogen niet vooruitlopen op vraagstukken die zich met betrekking tot een verdrag kunnen voordoen op grond van Statenopvolging, de internationale Staatsaansprakelijkheid of het uitbreken van vijandelijkheden tussen Staten.

Artikel 74*Diplomatieke of consulaire betrekkingen en het sluiten van verdragen*

Het afbreken of de afwezigheid van diplomatieke of consulaire betrekkingen tussen twee of meer Staten is geen belemmering voor het sluiten van verdragen tussen de genoemde Staten. Het sluiten van een verdrag heeft op zichzelf geen gevolg voor de diplomatieke of consulaire betrekkingen.

Artikel 75*Geval van een aanvallende Staat*

De bepalingen van dit Verdrag laten onverlet de verplichtingen die met betrekking tot een verdrag voor een aanvallende Staat kunnen voortvloeien uit maatregelen, genomen overeenkomstig het Handvest van de Verenigde Naties ter zake van door deze Staat gepleegde agressie.

DEEL VII**Depositariissen, kennisgevingen, verbeteringen en registratie****Artikel 76***Depositariissen van verdragen*

1. De aanwijzing van de depositaris van een verdrag kan geschieden door de aan de onderhandeling deelgenomen hebbende Staten, hetzij in het verdrag zelf, hetzij op andere wijze. De depositaris kan zijn: een of meer Staten, een internationale organisatie of de voornaamste administratieve functionaris van een zodanige organisatie.

2. De functies van de depositaris zijn internationaal van aard en de depositaris is gehouden onpartijdig te handelen bij het vervullen van zijn functies. Met name het feit dat een verdrag niet in werking is getreden tussen bepaalde partijen of dat er een geschil is ontstaan tussen een Staat en een depositaris met betrekking tot de uitvoering van de functies van deze laatste mag geen invloed hebben op deze verplichting.

Artikel 77*Functies van de depositariissen*

1. Tenzij het verdrag anders bepaalt of de verdragsluitende partijen anders zijn overeengekomen, zijn de functies van de depositaris in het bijzonder de volgende:

a) het onder zijn berusting houden van de originele tekst van het verdrag en de volmachten die aan de depositaris zijn overgelegd;

b) voor gelijkkluidend gewaarmerkte afschriften te doen vervaardigen van de originele tekst en alle andere teksten van het verdrag in andere talen die door het verdrag kunnen zijn voorgeschreven en die te doen toekomen aan de partijen bij het verdrag en de Staten die gerechtigd zijn het te worden;

c) alle ondertekeningen van het verdrag in ontvangst te nemen, alle akten, kennisgevingen en mededelingen met betrekking tot het verdrag in ontvangst te nemen en te bewaren;

d) te onderzoeken of een ondertekening, een akte, een kennisgeving of een mededeling betrekking hebbend op het verdrag, in goede en behoorlijke vorm is en, indien nodig, de zaak onder de aandacht van de betrokken Staat te brengen;

e) de partijen bij het verdrag en de Staten die gerechtigd zijn het te worden in te lichten over akten, kennisgevingen en mededelingen betreffende het verdrag;

f) de Staten die gerechtigd zijn partij te worden bij het verdrag in te lichten over de datum waarop het voor de inwerkingtreding van het verdrag vereiste aantal ondertekeningen of akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding is ontvangen of nedergelegd;

g) zorg te dragen voor de registratie van het verdrag bij het Secretariaat van de Verenigde Naties;

h) de functies te vervullen die nader zijn omschreven in de andere bepalingen van dit Verdrag.

2. Indien zich een geschil voordoet tussen een Staat en de depositaris met betrekking tot de vervulling van de functies van laatstgenoemde, moet de depositaris deze kwestie onder de aandacht brengen van de ondertekenende Staten en de verdragsluitende Staten of, indien nodig, van het bevoegde orgaan van de betreffende internationale organisatie.

Artikel 78

Kennisgevingen en mededelingen

Behalve in het geval waarin het verdrag of dit Verdrag anders bepaalt, moet een kennisgeving of een mededeling die door een Staat moet worden gedaan krachtens dit Verdrag:

a) indien er geen depositaris is, rechtstreeks gericht zijn aan de Staten waarvoor zij bestemd is, of indien er een depositaris is, aan deze;

b) worden beschouwd als gedaan door de betrokken Staat eerst vanaf de ontvangst door de Staat waaraan zij is gericht of, al naargelang het geval, vanaf de ontvangst door de depositaris;

c) indien gericht aan de depositaris worden beschouwd als ontvangen door de Staat waaraan zij gericht was, eerst wanneer deze Staat door de depositaris in overeenstemming met artikel 77, eerste lid, letter e, daarover is ingelicht.

Artikel 79

Verbetering van fouten in de teksten of in de voor gelijkkluidend gewaarmerkte afschriften van verdragen

1. Als, na de authenticatie van de tekst van een verdrag de ondertekenende Staten en de verdragsluitende Staten het er over eens zijn, dat deze tekst een fout bevat, moet de fout hersteld worden op een van de hierna genoemde wijzen, tenzij de genoemde Staten tot een andere wijze van verbetering besluiten:

a) verbetering van de tekst in de juiste zin en parafering van de verbetering door behoorlijk gevolmachtigde vertegenwoordigers;

b) opstelling van een akte of uitwisseling van akten waarin de verbetering is vastgesteld die men overeengekomen is aan te brengen in de tekst; of

c) opstelling van een verbeterde tekst van het gehele verdrag, daarbij dezelfde procedure volgend als voor de originele tekst.

2. Wanneer het een verdrag betreft waarvoor een depositaris bestaat, brengt deze aan de ondertekenende Staten en de verdragsluitende Staten de fout ter kennis alsmede het voorstel tot verbetering en stelt een redelijke termijn vast waarbinnen bezwaar kan worden gemaakt tegen de voorgestelde verbetering. Als na afloop van deze termijn:

a) geen bezwaar is gemaakt, brengt de depositaris de verbetering in de tekst aan en parafeert haar, maakt een proces-verbaal op van de verbetering van de tekst en stuurt een kopie daarvan aan de partijen bij het verdrag en aan de partijen die gerechtigd zijn dit te worden;

b) een bezwaar is gemaakt, deelt de depositaris het bezwaar mede aan de ondertekenende Staten en de verdragsluitende Staten.

3. De regels, neergelegd in de leden 1 en 2 zijn eveneens van toepassing indien de tekst geauthentiseerd was in twee of meer talen en zich ten aanzien van de eensluidendheid een gebrek voordoet dat, op grond van overeenstemming tussen de ondertekenende Staten en de verdragsluitende Staten, moet worden hersteld.

4. De verbeterde tekst vervangt *ab initio* de gebrekkige tekst tenzij de ondertekenende Staten en de verdragsluitende Staten daarover anders beslissen.

5. De verbetering van een geregistreerde verdragstekst wordt ter kennis gebracht van het Secretariaat van de Verenigde Naties.

6. Wanneer een fout is ontdekt in een voor gelijkkluidend gewaarmerkt afschrift van een verdrag moet de depositaris een proces-verbaal van de verbetering opstellen en er een kopie van sturen aan de ondertekenende Staten en aan de verdragsluitende Staten.

Artikel 80

Registratie en bekendmaking van verdragen

1. Na hun inwerkingtreding moeten de verdragen gezonden worden aan het Secretariaat van de Verenigde Naties ter fine van, al naar gelang het geval, registratie of inschrijving in het register, alsmede voor publicatie.

2. De aanwijzing van een depositaris vormt diens machtiging om de in het voorgaande lid omschreven handelingen uit te voeren.

DEEL VIII

Slotbepalingen

Artikel 81

Ondertekening

Dit Verdrag staat open voor ondertekening door alle Lid-Staten van de Verenigde Naties, Leden van een van de Gespecialiseerde Organisaties, alsook voor iedere Staat die partij is bij het Statuut van het Internationale Gerechtshof en voor elke andere Staat, door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties uitgenodigd om partij te worden bij dit Verdrag, en wel als volgt: tot 30 november 1969 op het Bondsministerie van Buitenlandse Zaken van de Republiek Oostenrijk en vervolgens tot 30 april 1970 op de zetel van de Verenigde Naties te New York.

Artikel 82

Bekrachtiging

Dit Verdrag dient te worden bekrachtigd. De akten van bekrachtiging worden nedergelegd bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties.

Artikel 83

Toetreding

Dit Verdrag staat open voor toetreding door iedere Staat behorend tot een van de in artikel 81 genoemde categorieën. De akten van

toetreding moeten worden nedergelegd bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties.

Artikel 84

Inwerkingtreding

1. Dit Verdrag treedt in werking op de dertigste dag na de datum van nederlegging van de vijfendertigste akte van bekrachtiging of toetreding.

2. Voor iedere Staat die na de nederlegging van de vijfendertigste akte van bekrachtiging of toetreding het Verdrag bekrachtigt of tot het Verdrag toetreedt, treedt het Verdrag in werking op de dertigste dag na de nederlegging door deze Staat van zijn akte van bekrachtiging of toetreding.

Artikel 85

Authentieke teksten

Het origineel van dit Verdrag, waarvan de Chinese, Engelse, Franse, Russische en Spaanse tekst gelijkelijk authentiek zijn, zal bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties worden nedergelegd.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd door hun onderscheidene Regeringen, dit Verdrag hebben ondertekend.

GEDAAN te Wenen, op drieëntwintig mei negentienhonderd negenenzestig.

(Voor de ondertekeningen zie blz. 64 e.v. van Trb. 1972, 51)

Bijlage

1. De Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties maakt een lijst van bemiddelaars op, samengesteld uit bekwame juristen, en houdt deze lijst bij. Te dien einde wordt iedere Lid-Staat van de Verenigde Naties of Staat die partij is bij dit Verdrag uitgenodigd twee bemiddelaars aan te wijzen en de namen van de op deze wijze aangewezen personen worden in de lijst opgenomen. De aanwijzing van de bemiddelaars, daarbij inbegrepen degenen die aangewezen worden om een voorkomende vacature te vervullen, wordt gedaan voor een verlengbare periode van vijf jaar. Bij het einde van een periode waarvoor zij zijn aangewezen, gaan de bemiddelaars voort met het uitoefenen van de functies waarvoor zij zijn gekozen overeenkomstig het volgende lid.

2. Wanneer overeenkomstig artikel 66 een verzoek is gericht aan de Secretaris-Generaal legt hij het geschil voor aan een Bemiddelingscommissie die als volgt is samengesteld:

De Staat of de Staten, welke een der partijen bij het geschil vormen, benoemen:

- a) een bemiddelaar met de nationaliteit van deze Staat of een van deze Staten, al dan niet gekozen uit de in het eerste lid bedoelde lijst; en
- b) een bemiddelaar die niet de nationaliteit bezit van deze Staat of een van deze Staten, gekozen uit de lijst.

De Staat of de Staten die de andere partij in het geschil vormen, benoemen op dezelfde wijze twee bemiddelaars. De vier bemiddelaars, gekozen door de partijen, moeten worden benoemd binnen zestig dagen te rekenen vanaf de dag waarop de Secretaris-Generaal het verzoek heeft ontvangen.

Binnen zestig dagen volgende op de datum van de benoeming van de laatste van hen, benoemen de vier bemiddelaars een vijfde bemiddelaar, gekozen uit de lijst, die voorzitter zal zijn.

Als de benoeming van de voorzitter of van een van de andere bemiddelaars niet binnen de voor deze benoeming hierboven voorgeschreven termijn geschiedt, wordt zij verricht door de Secretaris-Generaal binnen zestig dagen na het verstrijken van deze termijn. De Secretaris-Generaal kan als voorzitter aanwijzen, hetzij een van de in de lijst opgenomen personen, hetzij een van de leden van de Commissie voor het internationale recht. Elk der perioden waarbinnen de benoeming dient te geschieden, mag worden verlengd als de partijen bij het geschil het daarover eens zijn.

Iedere vacature moet worden vervuld op de wijze die omschreven is voor de eerste benoeming.

3. De Bemiddelingscommissie stelt zelf haar werkwijze vast. De Commissie kan, met instemming van de partijen bij het geschil,

iedere partij bij het verdrag uitnodigen aan haar haar zienswijze mondeling of schriftelijk kenbaar te maken. De beslissingen en aanbevelingen van de Commissie worden genomen bij meerderheid van stemmen van haar vijf leden.

4. De Commissie mag iedere maatregel welke een minnelijke schikking zou kunnen vergemakkelijken onder de aandacht brengen van de partijen bij het geschil.

5. De Commissie hoort de partijen, onderzoekt de aanspraken en bezwaren en doet voorstellen aan de partijen om hen bij te staan in het bereiken van een minnelijke schikking van het geschil.

6. De Commissie brengt binnen twaalf maanden na haar instelling verslag uit. Haar verslag wordt nedergelegd bij de Secretaris-Generaal en medegedeeld aan de partijen bij het geschil. Het verslag van de Commissie, met inbegrip van alle daarin vermelde gevolgtrekkingen ten aanzien van feiten of rechtskwesties, is niet bindend voor de partijen en zal geen andere betekenis hebben dan die van het doen van aanbevelingen, onderworpen aan de overweging door de partijen teneinde een minnelijke schikking van het geschil te vergemakkelijken.

7. De Secretaris-Generaal verschaft de Commissie de hulp en de faciliteiten die zij behoeft. De uitgaven van de Commissie worden gedragen door de Verenigde Naties.

D. PARLEMENT

Zie *Trb.* 1972, 51.

E. BEKRACHTIGING

Zie *Trb.* 1972, 51.

Behalve de aldaar genoemde hebben nog de volgende Staten in overeenstemming met artikel 82 van het Verdrag een akte van bekrachtiging bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties nedergelegd:

Marokko ¹⁾	26 september 1972
de Filippijnen	15 november 1972
Argentinië ²⁾	5 december 1972
Italië	25 juli 1974
Mexico	25 september 1974
Zweden ³⁾	4 februari 1975
Denemarken ⁴⁾	1 juni 1976
Vaticaanstad	25 februari 1977
Korea	27 april 1977
Finland ⁵⁾	19 augustus 1977

1) Onder de volgende verklaring:

“1. Le Maroc interprète le paragraphe 2, a, de l'article 62 („Changement fondamental de circonstances”) comme ne couvrant pas les traités illicites et inégaux ainsi que tout traité contraire au principe de l'autodétermination.

2. Il est entendu que la signature par le Maroc de la présente Convention ne signifie en aucune façon qu'il reconnaisse Israël; en outre, aucune relation conventionnelle ne pourra être établie entre le Maroc et Israël.”

Naar aanleiding van bovenstaande verklaring heeft de Permanent Vertegenwoordiger van Israël bij de Verenigde Naties op 12 februari 1973 het volgende medegedeeld:

“The Government of Israel has noted the political character of paragraph 2 in the declaration made by the Government of Morocco on that occasion. In the view of the Government of Israel, this Convention is not the proper place for making such political pronouncements. Moreover, that declaration cannot in anyway affect the obligations of Morocco already existing under general international law or under particular treaties. The Government of Israel will, in so far as concerns the substance of the matter, adopt towards the Government of Morocco an attitude of complete reciprocity.”

2) Onder de volgende voorbehouden:

“(a) The Argentine Republic does not regard the rule contained in article 45 (b) as applicable to it inasmuch as the rule in question provides for the renunciation of rights in advance.

(b) The Argentine Republic does not accept the idea that a fundamental change of circumstances which has occurred with regard to those existing at the time of the conclusion of a treaty, and which was not foreseen by

the parties, may be involved as a ground for terminating or withdrawing from the treaty; moreover, it objects to the reservations made by Afghanistan, Morocco and Syria with respect to article 62, paragraph 2 (a), and to any reservations to the same effect as those of the States referred to which may be made in the future with respect to article 62.” (VN-vertaling)

en onder de volgende verklaring:

“The application of this Convention to territories whose sovereignty is a subject of dispute between two or more States, whether or not they are parties to it, cannot be deemed to imply a modification, renunciation or abandonment of the positions heretofore maintained by each of them.” (VN-vertaling).

3) Onder de volgende verklaring:

“Article 66 of the Convention contains certain provisions regarding procedures for judicial settlement, arbitration and conciliation.

According to these provisions a dispute concerning the application or the interpretation of article 53 or 64, which deal with the so called *ius cogens*, may be submitted to the International Court of Justice. If the dispute concerns the application or the interpretation of any of the other articles in Part V of the Convention, the conciliation procedure specified in the Annex to the Convention may be set in motion.

The Swedish Government considers that these provisions regarding the settlement of disputes are an important part of the Convention and that they cannot be separated from the substantive rules with which they are connected. Consequently, the Swedish Government considers it necessary to raise objections to any reservation which is made by another State and whose aim is to exclude the application, wholly or in part, of the provisions regarding the settlement of disputes. While not objecting to the entry into force of the Convention between Sweden and such a State, the Swedish Government considers that their treaty relations will not include either the procedural provision in respect of which a reservation has been made or the substantive provisions to which that procedural provision relates.

For the reasons set out above, the Swedish Government objects to the reservation of the Syrian Arab Republic, according to which its accession to the Convention shall not include the Annex, and to the reservation of Tunisia, according to which the dispute referred to in article 66 (a) requires the consent of all parties thereto in order to be submitted to the International Court of Justice for a decision. In view of these reservations, the Swedish Government considers, *firstly*, that the treaty relations between Sweden and the Syrian Arab Republic will not include those provisions of Part V of the Convention to which the conciliation procedure in the Annex applies and, *secondly*, that the treaty relations between Sweden and Tunisia will not include articles 53 and 64 of the Convention.

The Swedish Government has also taken note of the declaration of the Syrian Arab Republic, according to which it interprets the expression “the threat or use of force” as used in article 52 of the Convention so as to extend also to the employment of economic, political, military and psychological coercion and to all types of coercion constraining a State to conclude a treaty against its wishes or its interests. On this point, the Swedish Government observes that since article 52 refers to threat or use of force in violation of the principles of international law embodied in the Charter of the United Nations, it should be interpreted in the light of the practice which has developed or will develop on the basis of the Charter.”

4) Onder het volgende voorbehoud:

"As between itself and any State which formulates, wholly or in part, a reservation relating to the provisions of article 66 of the Convention concerning the compulsory settlement of certain disputes, Denmark will not consider itself bound by those provisions of Part V of the Convention, according to which the procedures for settlement set forth in article 66 are not to apply in the event of reservations formulated by other States."

5) Onder de volgende verklaringen:

"Finland declares its understanding that nothing in paragraph 2 of article 7 of the Convention is intended to modify any provisions of internal law in force in any Contracting State concerning competence to conclude treaties. Under the Constitution of Finland the competence to conclude treaties is given to the President of the Republic, who also decides on the issuance of full powers to the Head of Government and the Minister for Foreign Affairs.

Finland also declares that as to its relation with any State which has made or makes a reservation to the effect that this State will not be bound by some or all of the provisions of article 66, Finland will consider itself bound neither by those procedural provisions nor by the substantive provisions of part V of the Convention to which the procedures provided for in article 66 do not apply as a result of the said reservation."

F. TOETREDING

Zie *Trb.* 1972, 51 1).

Behalve de aldaar genoemde hebben nog de volgende Staten in overeenstemming met artikel 83 van het Verdrag een akte van toetreding bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties nedergelegd:

Spanje	16 mei 1972
Mauritius	18 januari 1973
Australië	13 juni 1974
Griekenland	30 oktober 1974
Koeweit ²⁾	11 november 1975
Tanzania ³⁾	12 april 1976
Cyprus	28 december 1976
Zaire	25 juli 1977

1) Op 22 juni 1972 deed de Permanent Vertegenwoordiger van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland bij de Verenigde Naties naar aanleiding van het door Tunesië bij de toetreding op 23 juni 1971 gemaakte voorbehoud (zie blz. 88 van *Trb.* 1972, 51) mede: "..... the United Kingdom objects to the reservation entered by the Government of Tunisia in respect of Article 66 (a) of the Convention and does not accept the entry into force of the Convention as between the United Kingdom and Tunisia."

Op 10 augustus 1972 deed de Permanente vertegenwoordiging van Nieuw-Zeeland bij de Verenigde Naties naar aanleiding van hogergenoemd voorbehoud van Tunesië mede: "The New Zealand Government objects

to the reservation entered by the Government of Tunisia in respect of Article 66 (a) of the Convention and does not consider New Zealand to be in treaty relations with Tunisia in respect of those provisions of the Convention to which the dispute settlement procedure provided for in Article 66 (a) is applicable.”

Op 29 september 1972 deelde de Permanent Vertegenwoordiger van de Verenigde Staten bij de Verenigde Naties naar aanleiding van het hogergenoemd voorbehoud van Tunesië mede: “... the United States of America objects to the reservation by Tunisia to paragraph (a) of Article 66 of the Vienna Convention on the law of Treaties regarding a dispute as to the interpretation or application of Article 53 or 64. The right of a party to invoke the provisions of Article 53 or 64 is inextricably linked with the provisions of Article 42 regarding impeachment of the validity of a treaty and paragraph (a) of Article 66 regarding the right of any party to submit to the International Court of Justice for decision any dispute concerning the application or the interpretation of Article 53 or 64.

Accordingly, the United States Government intends at such time as it becomes a party to the Convention, to reaffirm its objection to the Tunisian reservation and declare that it will not consider that Article 53 or 64 of the Convention is in force between the United States of America and Tunisia.”

2) Onder de verklaring dat:

“... the participation of Kuwait in this Convention does not mean in any way recognition of Israel by the Government of the State of Kuwait and that furthermore, no treaty relations will arise between the State of Kuwait and Israel.”

3) Onder het volgende voorbehoud:

“Article 66 of the Convention shall not be applied to the United Republic of Tanzania by any state which enters a reservation on any provision of Part V or the whole of that part of the Convention.”

G. INWERKINGTREDING

Zie *Trb.* 1972, 51.

J. GEGEVENS

Zie *Trb.* 1972, 51.

Voor het op 26 juni 1945 te San Francisco tot stand gekomen Handvest der Verenigde Naties zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1973, 156.

Voor het op 26 oktober 1956 te New York tot stand gekomen Statuut van de Internationale Organisatie voor Atoomenergie zie ook *Trb.* 1973, 103.

Uitgegeven de vijfde december 1977.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
M. VAN DER STOEL.